

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Mislata, 25 de març de 2010 Hora: 20,00

Lloc: saló de sessions de la Casa Consistorial
Primera convocatòria.

Per a procedir a la celebració de la sessió ordinària, degudament convocada, es reuneixen en sessió pública, presidida pel Sr. alcalde, D. Manuel Corredera Sanchis, els regidors i les regidores:

- D. VICENTE GARCÍA ALEIXANDRE
- SRA. GLORIA ALONSO PALOMARES
- SRA. MARÍA PILAR LÍGIA RODRÍGUEZ CARRERAS
- D. FERNANDO HERNÁNDEZ FALCÓN
- D. VICENTE ENRIQUE LÓPEZ SINISTERRA
- D. CARLOS JARILLO SÁNCHEZ
- D. JAIME LÓPEZ BRONCHUD
- SRA. MARÍA LUISA CAÑIZARES CAMPOS
- D. ANTONIO SANCHIS NAVARRO
- SRA. ANA MARÍA MATEO PONCE
- D. MIGUEL MERENCIANO BENAVENT
- D. CARLOS FERNÁNDEZ BIELSA
- SRA. MARÍA LUISA MARTÍNEZ MORA
- D. ANTONIO LABELLA GUILARTE
- D. ARTURO SANZ TORRALBA
- D. ELISEO BENAVENT CHIRIVELLA
- D. SALVADOR GARCÍA DE LA MOTA

Els regidors Alfredo Catalá Martínez i Lucía Moreno Castillo s'incorporen durant el debat del punt primer, i Josefa Luján Martínez s'incorpora durant el debat del punt segon de l'orde del dia.

Assistits per Luis Ramia de Cap Salvatella, com a secretari de la corporació.
Assistix la interventora Herminia Llop Gil.

1. LECTURA I APROVACIÓ, SI ÉS EL CAS, DE L'ESBORRANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT EL DIA 25 DE FEBRER DE 2010.

De conformitat amb allò que disposa l'article 91.1 del vigent Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals, se sotmet per la Presidència a consideració de la corporació l'esborrany de la sessió celebrada pel Ple de l'Ajuntament el dia 25 de febrer del 2010, que ha sigut remesa als portaveus o representants dels grups polítics, segons disposa l'article 80.2 de l'esmentat text legal.

Se sotmet al Ple l'aprovació de l'acta que s'aprova per unanimitat dels seus membres assistents.

2. APROVACIÓ DEL REONEIXEMENT EXTRAJUDICIAL DE CRÈDITS PER OBLIGACIONS PROCEDENTS D'EXERCICIS ANTERIORS AL 2010.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Hisenda i Especial de Comptes favorable a l'aprovació del reconeixement extrajudicial de crèdits per obligacions procedents d'exercicis anteriors al 2010.

Pren la paraula el Sr. García de la Mota, portaveu d'EUPV, i explica que en este punt es tracta d'aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdits per obligacions anteriors a l'exercici 2010, la qual cosa s'enquadra dins d'un marc en què l'Administració declara l'existència d'un crèdit exigible derivat d'un acte autoritzat i compromés, tal com diu la Llei d'Hisendes locals, així com també diu la Llei que només serà exigible quan resulten de l'execució dels pressupostos o de sentències judicials.

Es tracta, diu, de reconèixer uns gastos per als que no hi havia previst crèdit, la qual cosa suposa que cal pagar als proveïdors per a no caure en la figura d'enriquiment injust, a què s'arribaria si es deixa de pagar una quantitat per uns servicis realitzats.

Manifesta que, realitzant una lectura política, atés que desitja emmarcar este punt en eixe aspecte i no en el tècnic, entén que es donen una d'estes circumstàncies: o bé hi ha una mala gestió, o hi ha una falta de previsió pressupostària, sent esta per la que s'inclina, atés que les dades que hi ha sobre la taula indiquen que no era l'adequada i per això es genera una situació d'impagament, com està reflectit en l'informe d'Intervenció, per un import aproximat de 518.000€.

Manifesta que, en el fons de la qüestió i donant un repàs ràpid a les factures "de calaix", s'han generat unes conseqüències que són l'incompliment dels principis comptables de registre, de devengació i de correlació d'ingressos i gastos i, fonamentalment, el de reflectir dins de la comptabilitat una imatge fidel dels comptes de l'Ajuntament. D'altra banda, afegit, esta situació desvirtua els estats del romanent de Tresoreria i el resultat pressupostari, atés que estos gastos no estan inclosos com a obligacions, la qual cosa provoca, al seu torn, una situació de falsedat en els càlculs, desvirtuant igualment les xifres de l'estalvi net que, considera, és una de les xifres importants en la comptabilitat municipal.

Per tot això, diu, esta situació allunya dels objectius dels pressupostos i, per tant, d'una bona gestió política, financera i comptable, perquè és necessari registrar l'obligació en l'exercici en què naix, i en cas contrari, la correlació entre ingressos i gastos en el període es desvirtua. És precís, igualment, oferir una imatge fidel de la situació econòmica i patrimonial de l'Ajuntament; obtindre un estat de romanent de Tresoreria ajustat a la realitat dels ingressos i gastos i, per tant, informar del resultat real de l'exercici, que afavorisca un càlcul real de l'estalvi net.

Donada la importància d'estes qüestions, diu, espera que la Sra. Rodrigo Carreras, que estrena Regidoria i es troba amb esta situació heretada, reconega que esta s'allunya del que seria eixa imatge fidel de les finances.

Prossegueix dient que, com ja va dir en el discurs sobre l'aprovació dels pressupostos, les "ràtios" de les que es va estar parlant en este Ajuntament pel que fa a cobraments i pagaments no són tan alarmants, però que d'alguna manera és necessari millorar els camins de la dita gestió, la qual cosa donarà com a resultat no haver d'acudir al reconeixement extrajudicial de tantes factures com s'hauran de reconèixer en la present sessió.

Afig que el seu grup en cap ocasió ha hagut de discutir estos temes i mai s'ha posat en contra d'este reconeixement, precisament perquè seria injust i creu que il·lícit. Entén que una mala gestió no té per què significar que els proveïdors es queden sense cobrar.

Diu que revisant les factures ha comprovat que algunes d'elles no corresponen a l'últim dia de l'any, que no podria comptabilitzar-se, sinó que hi ha factures que són inclús anteriors al 2009, encara que siguen les menys, i el seu nombre és excessiu.

Assenyala que encara queda el reconeixement del deute d'inversions, que van demanar que se'ls entregara en quan es puga a fi de saber el muntant a què ascendix este. Un altre aspecte, afig, que es passa a discutir ara seria l'informe general de les notes d'objecció d'Intervenció a les factures que, segurament, no s'ha pogut fer per acumulació de tasques i considera que s'haurà de tindre en compte en dates pròximes a la presentació dels pressupostos.

Finalitza anunciant que votarà a favor.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa, i diu que es porta a este Ple 518.057€, en concepte de factures que no han pagat, i algunes d'elles porten un retard de pagament de quasi tres anys, la qual cosa és una prova de la caòtica gestió i irresponsabilitat al capdavant de l'Ajuntament.

Manifesta que amb l'impagament d'estes factures, bé per falta de diners o bé per deixadesa, s'ha perjudicat greument els proveïdors i xicotetes i mitjanes

empreses que presten servicis a este Ajuntament. Açò, diu, és intolerable per al grup socialista, encara que estiguen acostumats a la forma de gestionar de l'equip de govern, que ha aconseguit que este Ajuntament tinga una imatge molt negativa, aparega com endeutat, sense capacitat econòmica i que, per això, moltes empreses es neguen a prestar-hi servicis en saber que o els pagaran tard o no els pagaran.

Proseguix dient que els 518.057€ corresponen a factures de restaurants, impremtes, publicitat en periòdics, reparacions als aparcaments que no hauria de pagar este Ajuntament, o en cava i xampany, quasi cinc-cents euros, la qual cosa reflectix la poca responsabilitat de l'equip de govern.

Sol·licita que es talle de forma immediata el permanent balafiament perquè, diu, pareix que no es donen compte del caos econòmic que patix este Ajuntament i l'exagerat endeutament a què està sotmés, que augmenta cada any sense que es prenga cap tipus de mesura. En este sentit, diu, des que governa el grup popular s'ha triplicat per tres el deute municipal i han portat a l'Ajuntament al nivell d'endeutament més alt de la història de Mislata, situat en un 20% per damunt del que marca la Llei.

Afirma que el problema no ha acabat atés que no se sap quantes factures quedaran encara pendents de pagament als calaixos, sense comptar els milers d'euros que correspondran a les factures d'inversions encara no reconegudes.

Demana el compromís de pagar a empreses i proveïdors en menys de seixanta dies, canviant de forma immediata la imatge de mal pagador de l'Ajuntament, així com reduir l'endeutament i contindre el gasto, no malgastant els diners de tots els ciutadans.

Manifesta que el grup socialista, a pesar de la crítica, votarà a favor d'este punt, sent un vot favorable, no a la gestió de l'equip de govern sinó que es pague el que es deu a empreses i proveïdors que no tenen la culpa d'esta caòtica gestió.

Pren la paraula la Sra. Rodrigo Carreras, en representació del grup popular, i diu al Sr. Fernández Bielsa que utilitzarà poc de temps a contestar el seu discurs que, diu, establix la diferència entre un polític que treballa, com el Sr. García de la Mota, i un altre que només es dedica a sembrar el caos amb un missatge constantment negatiu que, afig, no aporta res al punt que es debat en este Ple i que suposa el reconeixement d'unes factures perquè, a través d'un procediment que preveu la Llei, s'atenga el pagament als proveïdors.

Proseguix dient que el portaveu socialista no ha preparat el seu discurs i que, a més, ha dit coses que no es corresponen a la realitat, com que s'ha de pagar els proveïdors en un termini màxim de seixanta dies el que, diu, ja és obsolet atés que el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero ha canviat les condicions de pagament amb la Llei d'Economia Sostenible, i una que afectarà directament els ajuntaments és que

han de pagar en un termini de trenta dies. Afig que este Ajuntament paga molt bé, com es demostra en les llistes en què els ajuntaments es classifiquen en bons o mals pagadors.

Tampoc és cert, diu, el que s'ha dit sobre les factures "de calaix" i afig que, com a exemple, quan arriba al poder el grup popular a Torrent hi havia "al calaix" sis milions d'euros, i a Alaquàs huit milions d'euros. D'altra banda, diu, les factures que es porten per a reconeixement en este Ple corresponen a l'exercici de 2009, i les que són anteriors a l'any 2009 ascendixen a 29.000€, la qual cosa suposa un mínim percentatge que, d'altra banda, és normal que es produísca atés que en els procediments hi ha excepcions fruit del dia a dia.

Compartix, diu, allò que s'ha manifestat pel Sr. García de la Mota però, afig, a vegades sorgixen qüestions excepcionals que han de solucionar-se i pot ocórrer que hi haja factures no previstes, atés que en el pressupost s'arreglen les partides dotades amb el que se suposa que serà el gasto en l'exercici següent, però sorgixen excepcions com, per exemple, el fet d'assumir els aparcaments en el 2009 va suposar uns gastos no previstos relacionats amb el seu manteniment a partir del segon semestre.

Afirma que, efectivament, ha de modernitzar-se el sistema a fi que no es produïsqen demores ni errors de cara a complir amb eixa obligació mencionada de pagar les factures en un termini de trenta dies, perquè en cas contrari es considerarà que es produïx una morositat que generarà interessos a meritir als proveïdors. En este sentit, diu, des d'Intervenció s'estan prenent mesures perquè estos terminis s'acurten.

Explica que des que entra una factura fins que s'ha acabat el procediment es produïxen una sèrie de passos que de vegades s'allarguen en el temps i no sempre són imputables ni a tècnics, ni a polítics ni als proveïdors, sinó que sorgixen perquè, en alguns casos, les factures s'han traspaperat, en altres, perquè la conformitat no es pot donar en el moment en què s'ha presentat, o es produïxen altres circumstàncies que fan que les factures es demoren mesos o, inclús, més temps, com quan la data de la presentació de les factures s'ha fet després del tancament de l'exercici. Afig que des d'Intervenció s'envien unes circulars en què s'advertix a tots els departaments que, a partir del dia 10 o 15 de desembre, es procedirà al tancament per a poder preparar la comptabilitat. Per això, diu, hi ha moltes factures previstes dins de contractes, alguns importants, que s'han presentat després del tancament, per la qual cosa, encara existint crèdit previst, ha calgut portar-les a este reconeixement perquè s'han quedat fora de termini.

En el seu segon torn d'intervenció, el Sr. García de la Mota diu que no té problema a reconéixer que la gestió comptable en este Ajuntament és bona, no així la gestió econòmica i política, com va manifestar en la sessió en què es va aprovar la liquidació del pressupost, ja que, diu, que els temps de pagament hagen millorat no

vol dir que haja millorat la gestió econòmica esmentada, on es produïxen moltes llacunes.

L'obligació de l'oposició, continua, és recordar a l'equip de govern les qüestions que no es fan totalment bé, la qual cosa forma part de la crítica política, a pesar d'estar d'acord que estes factures que es porten han de reconèixer-se per tots i han de pagar-se a fi de no debilitar les economies de les xicotetes i mitjanes empreses.

Assenyala que quan es parla dels pressupostos hi ha coses que sí que són previsible, com les quotes que es paguen a la Federació Valenciana de Municipis i Províncies i, no obstant això, està pendent de pagament la dita factura. Un altre cas, diu, són els locals propietat municipal, que tenen uns gastos anuals que es coneixen i han d'estar previstos dins dels pressupostos. També se sap, afegit, que els servicis de manteniment, encara que hi haja excepcions, estan fixats pels contractes, i existixen igualment factures sobre prestació de servicis o subscripcions a publicacions, totes elles són qüestions que no estan justificades i que li fan reafirmar-se que no s'han de produir.

Finalitza dient que hi ha una factura que tracta dels garatges de la plaça Príncep d'Astúries i no entén com es trenquen els dos mecanismes hidràulics de la porta d'entrada el mateix dia, sap que hi ha un informe perquè, diu, l'ha demanat, però les dates de les factures són errònies i estan firmades pel regidor ponent i per l'enginyer.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i respon a la Sra. Rodrigo Carreras afirmant que a les sessions plenàries es ve a parlar d'aspectes polítics, no tècnics, perquè per a això estan els servicis d'Intervenció de l'Ajuntament, que treballen excel·lentment.

Per això, diu, es ve a parlar de factures que no s'han pagat per un import de 518.000€ i que corresponen als anys 2007, 2008 i 2009, i també cal parlar de perquè es gasten factures en cava, restaurants, etc. Moltes de les quals no hauria de pagar este Ajuntament i que suposen un exemple de la seua caòtica gestió.

Prossegueix afirmant que des que la Sra. Rodrigo Carreras està al capdavant del departament d'Hisenda s'ha superat el nombre de factures sense pagar i, afegit, la situació és molt greu, perquè tal com ha manifestat la Sra. interventora diverses vegades, el deute d'este Ajuntament és de 31 milions d'euros, la qual cosa suposa un 20% del nivell d'endeutament màxim permés per la Llei, i als 518.000€ en factures que l'equip de govern no ha pagat, se sumen totes les inversions no arreplegades, a més dels dos-cents mil euros que queden encara per pagar en factures corresponents a l'any 2009.

Afirma no estar d'acord amb allò que s'ha afirmat sobre que l'Ajuntament de Mislata és un bon pagador i, diu, es podria preguntar a l'empresa Metropolitana d'Obres i Servicis si consideren que és així, quan porten un temps esperant el pagament d'una factura que, no obstant això, no es porta hui ací.

Manifesta que la situació de l'Ajuntament és prou caòtica perquè no atenen les notes d'objecció d'Intervenció sobre qüestions tècniques i, com a exemple d'esta mala gestió, han portat a este Ple l'aprovació del reconeixement de factures no pagades per un import de 518.000€. Afig que les empreses no es fien de com paga i així, per exemple, en la licitació del Centre de Dia, que pagava el Govern d'Espanya, es van presentar un total de 16 empreses, i en la prestació del servici de retirada de vehicles de la via pública, que paga este Ajuntament, s'hi van presentar només dos.

Finalitza demanant responsabilitat a l'equip de govern a fi que els ciutadans de Mislata no hagen de patir la seua mala gestió i el seu balafament.

Intervé la Sra. Rodrigo Carreras i diu que en cap cas ha dit que no es vinga al Ple a parlar de política però sí que el discurs del Sr. Fernández Bielsa és nefast i buit de contingut.

Explica que s'ha parlat d'un gasto de 500€ en cava cosa que, diu, considera ridícula perquè ha de saber que al Centre Cultural es fan actes i presentacions a què acudixen associacions, regidors i gent d'este poble.

Manifesta que portar a este Ple 518.000€ de reconeixement de factures és molt important per a l'equip de govern, perquè volen pagar a tots els proveïdors i són coneixedors de la situació que travessen.

Explica que es podria parlar de la millora del sistema però, repetix, el discurs anterior ha sigut repetitiu i no ha aportat cap dada, per la qual cosa sol·licita al Sr. Fernández Bielsa que ja en els plens o en les comissions, propose algunes millores. Afig que el Grup Popular proposarà millores que es van a posar en marxa dins de la modernització de l'Administració, agilitzant els tràmits per a poder arribar a eixos trenta dies que el president de Govern vol posar en marxa amb la Llei d'Economia Sostenible.

Intervé el Sr. alcalde i explica que les factures que corresponen a anys anteriors al 2009 són per un import de 17.000€. Afig que de les 408 factures que hui es van a reconèixer només huit són de l'any 2007, tretze de l'any 2008 i la resta des d'octubre del 2009. S'ha dit també, continua, que hi ha factures de cava, restaurants, etc., que corresponen a menjars amb treballadors de l'Ajuntament o inauguracions al Centre Cultural en què està present tota la corporació.

Invita al Sr. Fernández Bielsa que demostre la seua afirmació que hi ha factures al "calaix" amb les que es podria empaperar la fatxada de l'Ajuntament, i

afirma que els companys del grup socialista d'Alaquàs o Torrent tenien efectivament al calaix factures per imports de huit i sis milions d'euros, respectivament.

Prossegueix dient que el Sr. Fernández Bielsa també ha afirmat que des que governa el Grup Popular s'ha multiplicat per tres el deute, però no ha dit en quant s'ha augmentat el patrimoni municipal. Sobre l'afirmació que l'Ajuntament de Mislata no té credibilitat i els proveïdors no vénen ací a treballar, i que només s'acosten quan hi ha un "Pla E", explica que és normal que quan es va licitar el Centre de Dia acudiren 16 empreses i per al servei de retirada de vehicles de la via pública només dos, perquè per a construir un Centre de Dia qualsevol constructor val, hi ha molts, i es tracta d'una obra de quasi cinc milions d'euros, mentres que per a la retirada de vehicles es tracta d'empreses molt específiques del ram, amb unes determinades característiques que han de complir.

Finalitza dient que es pot fer molta demagògia i sol·licita al Sr. Fernández Bielsa rigor a l'hora de proporcionar dades.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels seus membres assistents va adoptar l'acord següent:

Vist l'expedient que s'instruïx sobre la necessitat de reconèixer gastos a càrrec del pressupost de gastos del vigent exercici.

Resultant que els gastos previstos en el present expedient es referixen al reconeixement de les obligacions d'exercicis anteriors, per un import de 518.057,33€, derivades de factures i gastos per dietes de locomoció i manutenció, tramitant-se a estos efectes de manera acumulada al present expedient.

Resultant que els gastos assenyalats són els que s'indiquen en llistats adjunts i que es resumixen a continuació:

APLICACIÓ	A reconèixer
111 226	485,80
121 206	2.705,48
121 216	1.498,33
121 220	10.468,34
121 222	191,96
121 227	867,10
222 213	695,84
222 214	302,95
222 221	1.059,76
222 227	139,20
222 230	2.300,10
222 231	1.172,30
224 213	824,98
313 212	777,20

AJUNTAMENT DE MISLATA

9

Secretaria

313 220	125,56
313 221	2.500,38
313 226	522,60
313 6220007	13.456,00
322 213	1.608,40
322 220	11,00
322 221	766,43
322 226	169,38
322 227	348,69
413 227	57,43
422 205	803,88
422 212	134,33
422 213	6.125,79
422 221	7.722,40
422 226	767,57
422 227	10.116,36
426 221	69,01
426 227	4.746,72
432 203	5.881,37
432 210	5.276,82
432 213	3.091,34
432 214	3.534,76
432 220	390,42
432 221	27.650,72
432 226	4.320,29
432 227	42.018,85
433.210	6.960,00
433 213	2.364,51
433 221	4.143,21
433 227	32.899,12
434 213	5.246,46
434 221	16,30
435 212	18.860,73
435 213	9.171,52
435 221	7.891,74
435 227	670,50
441 221	37,85
443 221	64,20
443 227	14.207,54
444 226	262,16
451 213	178,45
451 221	274,01
451 226	3.595,70
451 227	7.781,46
452 205	822,54
452 213	11.095,89
452 221	4.803,91
452 226	4.217,48

Secretaria		
452	227	87.453,50
454	214	136,69
454	221	42,00
455	213	5.434,52
455	221	7.628,61
455	227	8.581,54
456	205	406,58
456	221	82,94
456	226	5.578,55
457	205	1.405,28
457	213	754,87
457	215	305,52
457	220	1.682,53
457	221	316,78
457	226	2.335,95
457	227	704,00
463	212	59,16
464	212	3.856,83
464	213	2.218,15
464	220	385,17
464	221	125,77
464	226	5.856,12
464	227	5.396,84
465	213	74,24
465	220	390,22
465	221	98,16
465	226	2.661,04
465	227	974,40
466	213	1.400,23
466	221	156,53
466	223	445,00
466	226	1.323,66
466	227	3.970,11
467	226	511,96
611	227	54.932,20
911	466	9.100,56
Total general		

Considerant el que disposa l'article 176 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes locals, que assenyala que a càrrec dels crèdits de l'estat de gastos de cada pressupost només podran contraure's obligacions derivades de gastos que es realitzen l'any natural del mateix exercici pressupostari.

Considerant allò que s'ha disposat en l'art. 26 i 60 del Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril, que assenyala que s'aplicaran als crèdits del pressupost vigent en el moment del seu reconeixement les obligacions procedents d'exercicis anteriors procedents d'expedients de reconeixement extrajudicial de crèdits.

Considerant el que disposa la base 22 de les Bases d'Execució del Pressupost per al 2009 prorrogat per al 2010, que assenyala que correspon al Ple l'Autorització, Disposició i Reconeixement d'obligacions de gastos realitzats en exercicis anteriors, i aquells del present exercici per als que no hi ha consignació pressupostària, excepte els que resulten de retards a favor del personal.

Per tot allò que s'ha disposat, s'acorda:

1r. Aprovar el reconeixement extrajudicial de crèdits per obligacions procedents d'exercicis anteriors a càrrec dels crèdits inicials del pressupost municipal prorrogat per al 2010 de les següents partides del pressupost de gastos, per un import total de 518.057,33€

APLICACIÓ	A reconéixer
111 226	485,80
121 206	2.705,48
121 216	1.498,33
121 220	10.468,34
121 222	191,96
121 227	867,10
222 213	695,84
222 214	302,95
222 221	1.059,76
222 227	139,20
222 230	2.300,10
222 231	1.172,30
224 213	824,98
313 212	777,20
313 220	125,56
313 221	2.500,38
313 226	522,60
313 6220007	13.456,00
322 213	1.608,40
322 220	11,00
322 221	766,43
322 226	169,38
322 227	348,69
413 227	57,43
422 205	803,88
422 212	134,33
422 213	6.125,79
422 221	7.722,40
422 226	767,57
422 227	10.116,36
426 221	69,01
426 227	4.746,72

Secretaria

432 203	5.881,37
432 210	5.276,82
432 213	3.091,34
432 214	3.534,76
432 220	390,42
432 221	27.650,72
432 226	4.320,29
432 227	42.018,85
433.210	6.960,00
433 213	2.364,51
433 221	4.143,21
433 227	32.899,12
434 213	5.246,46
434 221	16,30
435 212	18.860,73
435 213	9.171,52
435 221	7.891,74
435 227	670,50
441 221	37,85
443 221	64,20
443 227	14.207,54
444 226	262,16
451 213	178,45
451 221	274,01
451 226	3.595,70
451 227	7.781,46
452 205	822,54
452 213	11.095,89
452 221	4.803,91
452 226	4.217,48
452 227	87.453,50
454 214	136,69
454 221	42,00
455 213	5.434,52
455 221	7.628,61
455 227	8.581,54
456 205	406,58
456 221	82,94
456 226	5.578,55
457 205	1.405,28
457 213	754,87
457 215	305,52
457 220	1.682,53
457 221	316,78
457 226	2.335,95
457 227	704,00
463 212	59,16
464 212	3.856,83

Secretaria		
464	213	2.218,15
464	220	385,17
464	221	125,77
464	226	5.856,12
464	227	5.396,84
465	213	74,24
465	220	390,22
465	221	98,16
465	226	2.661,04
465	227	974,40
466	213	1.400,23
466	221	156,53
466	223	445,00
466	226	1.323,66
466	227	3.970,11
467	226	511,96
611	227	54.932,20
911	466	9.100,56
Total general		

3. APROVACIÓ DE LA DENOMINACIÓ DE LA PLAÇA SITUADA AL SOLAR DE L'ANTIGA FÀBRICA DE CONRESA.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la denominació com a plaça Major de la plaça situada al solar de l'antiga fàbrica de CONRESA, així com de les esmenes presentades pel Grup Socialista (R.E.4262, de 23 de març) i Esquerra Unida (R.E. 4301 i 4302, de 23 i 24 de març respectivament).

Intervé en primer lloc el Sr. Fernández Bielsa, a fi d'explicar la moció presentada pel Grup Socialista, i diu que esta moció té com a objecte donar a esta plaça el nom de Pou del Quint, considerant amb la proposta que realitza l'equip de govern es pot produir confusió entre carrer Major, que ja existix, i plaça Major.

A continuació, Intervé el Sr. García de la Mota i diu que les mocions presentades per EUPV són alternatives entre si, encara que considera una d'elles prioritària. Explica que ambdós estan relacionades perquè arrepleguen la història del País Valencià o Regne de València, entenent que atés que fa dos anys s'estava commemorant els huit-cents anys del naixement del Rei a Jaume pel que, en reconeixement a esta data i al seu significat històric, cultural i social del País Valencià es denominara una plaça amb el seu nom.

Prosegueix dient que en este sentit el seu Grup presenta la proposta d'anomenar esta plaça Rei Jaume I, alternativament, plaça dels Furs, encara que, diu, defensarà la primera d'elles.

Una vegada presentades les esmenes, pren la paraula en primera intervenció el Sr. García de la Mota i diu que, a fi de ser constructiu i justificar la seua proposta,

que considera raonable, desitja fer referència al que s'ha parlat altres vegades en relació amb la possibilitat d'haver arribat a este Ple amb un acord de consens entre tots els grups, com existia anteriorment en esta matèria.

Prossequix dient que les propostes haurien d'obrir-se a la participació ciutadana en compte d'imposar la majoria absoluta que ostenta el grup popular. Afig que la proposta que porten al Ple respon que el tema de LUBASA ha regirat els anteriors plans que suposaven anomenar-la plaça de l'Ajuntament, per la qual cosa pareix que han renunciat definitivament a construir el nou Ajuntament en la dita plaça.

L'esmena que presenta, continua, està justificada per huit-cents anys d'història, més tenint en compte que la majoria de les corporacions municipals han obert processos per a aconseguir que en les seues localitats es reflectisca el nom del Rei en Jaume, monarca que va possibilitar la unitat política, cultural i social i va dotar de Furs estos territoris, elevant els costums a rang de Llei i sotmetent-se a ells mateixos.

Afirma que no hi ha reconeixement en esta localitat a la figura del Rei Jaume I, i per això EUPV realitza esta proposta. Aclarix que no és contrari a la denominació com plaça Major, però seria desitjable que, com en altres localitats, existira un reglament que regulara el procediment que s'ha de seguir per a nomenar els carrers, tenint en compte els factors que incidisquen en este fet, la qual cosa eliminaria els enfrontaments que no haurien de produir-se en esta matèria, així com la presentació de propostes alternatives. Sobre la presentada pel Grup Socialista de "plaça del Pou del Quint" diu que no li pareix incorrecta, encara que considera que, atés que s'està en el procés d'aprovació del PAI del Quint II, hi haurà temps per a assignar-li eixe nom a un espai més pròxim a un dels elements arquitectònics que encara existixen a la ciutat.

Prossequix dient que la proposta del Grup Popular no va estar prou justificada en la comissió corresponent, i que és molt difícil rebatre quelcom que no s'ha argumentat. Sol·licita que se li diga quines són les raons dels canvis a la denominació proposada.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que posar un nom a un carrer o a una plaça no hauria de ser decisió d'un partit polític o d'un alcalde, sinó una decisió adoptada previ diàleg de tots els partits.

Demana que en futures ocasions es tracte en la Comissió d'Interior quin nom és l'idoni, afegint que li haguera agradat que es discutira el nom a donar a esta plaça, a causa de la importància que tindrà en la ciutat.

Afirma que la plaça, fins fa poc s'anava a anomenar Plaça de l'Ajuntament, i hui ja no podria cridar-se així, sinó que hauria de cridar-se "Plaça del fracàs", en relació amb el que ha suposat la política d'aparcaments de l'equip del Partit Popular.

Considera que la proposta de Plaça Major pot generar confusió amb el carrer del mateix nom, amb les consegüents molèsties als veïns.

Sol·licita que es done suport a l'esmena presentada pel Grup Socialista o, si no n'hi ha, que deixen l'assumpte sobre la taula. Afig que la proposta del seu grup respon que el Pou del Quint és un emblema de la història i cultura de Mislata, com també podrien valdre les propostes realitzades pel portaveu d'EUPV, així com la que realitza l'Associació de Veïns del Quint.

Presca la paraula el Sr. García Aleixandre i diu que no desitja polemitzar en esta qüestió perquè entén que qualsevol nom que es proposa és positiu per a la ciutat de Mislata, i totes les esmenes que presenten, tant el grup socialista, com EUPV o la de l'associació veïnal, són positives. Afig que no tiraran estes propostes en sac foradat i s'aplicaran en el seu moment als llocs que corresponga.

Continua dient que es fa ressò d'allò que s'ha manifestat pel Sr. García de la Mota, en el sentit que en el desenvolupament urbanístic del Quint II es podrà trobar el lloc adequat per a nomenar carrer o plaça del Pou del Quint, a fi que estiga més pròxim al dit element, atés que s'ha de poder facilitar una explicació cívica i cultural de les raons a què responen els noms dels carrers. Afig que si el carrer o plaça del Pou del Quint està al Quint II serà molt més fàcil explicar que allí hi ha un edifici que regava part de l'horta de Mislata.

Afirma que en totes o en quasi totes les ciutats hi ha una Plaça Major, i Mislata, per la seua configuració urbanística, és una ciutat lineal i no han tingut la sort de comptar amb una projecció urbanística radial. Afig que el seu grup entén que esta plaça té les característiques suficients perquè esta ciutat compte amb una plaça així anomenada.

En relació amb la participació ciutadana diu que és possible que calga considerar en un futur, quan es tracte de la nomenclatura dels carrers, fer un debat més ampli però, fins ara, ni el govern actual, del grup popular, ni l'anterior, del grup socialista i EUPV, l'han establert mai. En este sentit recorda diverses denominacions de carrers com John Lennon, Dolores Ibárruri, Karl Marx, Che Guevara, entre altres, preguntant quines són les consultes ciutadanes que es van fer i on estan arreplegades.

Prossegueix dient que no provocarà confusió l'existència de carrer i plaça Major, cosa que també ocorre a Madrid i en moltes altres ciutats d'Espanya, on els ciutadans no es confonen i els carters tampoc. Afig que la Plaça Major és un element urbanístic important a la ciutat que implica que alguna cosa important hi cal veure i que, en este cas, entre altres coses, comptarà amb una escultura extraordinària d'un gran artista internacional que és Miquel Navarro.

Per tot això, diu, tenint en compte que les propostes realitzades són bones i no hi ha per què desestimar-les, es comprometen que si abans d'acabar l'actual legislatura hi ha ocasió de posar noms, sobretot en el desenvolupament del Quint II, tindran en compte allò proposat.

En el segon torn d'intervenció, el Sr. García de la Mota diu que en la intervenció anterior s'ha tractat de justificar la proposta realitzada pel grup popular, però que el Sr. García Aleixandre no s'ha documentat en absolut per a defendre-la.

Sobre la retòrica utilitzada per a dir que Esquerra Unida ha estat governant durant un any i mig afirma que ja li haguera agradat al seu company, Sr. Bessó González, haver comptat amb majoria absoluta.

D'altra banda, diu, en dos ocasions el portaveu del grup popular ha dit que es tindran en compte les propostes realitzades per l'oposició i, afegint, ja altres vegades els ha recordat noms que quedaven pendents, mocions que havien sigut aprovades, del compromís personal del Sr. alcalde en relació amb que eixos personatges tindrien els seus carrers corresponents, a les que caldrà sumar les propostes de hui.

Prossegueix dient que li pareix raonable la seua argumentació en relació amb les places radials, perquè té sentit des d'un punt de vista arquitectònic però, afegint, si va a la història de Mislata trobarà que esta població residia al caseriu edificat entorn del castell de la Moreria, sent este el domicili dels Senyors de Mislata fins entrat el segle XVII, on van erigir sa casa pairal a la Plaça Major, la "Casa Gran", per la qual cosa en els inicis de Mislata com a poble està reflectit que existia la dita plaça que, juntament amb l'església, construïda entre 1704 i 1775 en el mateix emplaçament que la primitiva, que data del s.XVI (1535), han conformat de per si la plaça del poble, perdurant les restes del castell fins a començament del segle XX.

Per això, diu, la plaça Major existia igual que en altres pobles, atès que quan es constituïen sempre existia eixa plaça on es localitzaven les esglésies i la casa senyorial. Afegint que caldria remuntar-se a la història per a veure quin va ser el moment en què se li van llevar este nom i se li va donar un altre, la qual cosa connecta amb els distints processos polítics que han tingut lloc al país.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que només pot dir que esperen que es tinguen en compte les propostes realitzades en futurs plens perquè fins ara no ha sigut així.

Afirma que es podria haver preguntat a València, on hi ha carrers, passejos i passatges amb el mateix nom i es produïx molta confusió, per la qual cosa podria haver evitat este error que porta de cap els veïns, en concret, es podria preguntar a ells per les confusions que provoca el nom de carrer i passatge Russafa.

Respecte de com es realitzen les propostes de noms, diu que estaria bé que es consultara no sols els partits polítics sinó també a l'entramat social, a través de les associacions.

Afirma que el grup popular no pot donar lliçons als socialistes sobre participació ciutadana i moviment associatiu ni a Mislata ni en cap altre lloc.

Pren la paraula el Sr. García Aleixandre i diu al Sr. García de la Mota que no considera que per a donar el nom de Plaça Major a la que serà la més important d'esta ciutat li diga que ha de documentar-se, atés que no s'està parlant de la història de Mislata, sinó del seu futur, per la qual cosa ha donat una explicació urbanística i política de per què consideren que esta ciutat ha de comptar amb una plaça Major.

Manifesta que el seu grup no ha renunciat a la construcció d'un nou Ajuntament, i una altra qüestió serà si compten de nou amb la confiança majoritària dels veïns de Mislata en la pròxima legislatura. Afig que, si fóra així, ho faran en eixa plaça, atés que es compta amb sòl de propietat municipal perquè, a pesar de tots els fracassos relatats pel Sr. Fernández Bielsa, es compte en este moment amb major patrimoni municipal que quan van arribar, i un d'ells és eixe solar d'1.800 m² de sòl, atés que amb els sis milions que anaven destinats a la dita construcció s'han hagut de fer front a necessitats més imperioses, cosa que també va proposar el grup socialista.

Intervé el Sr. alcalde per a felicitar a D. Miquel Navarro pel premi que li ha atorgat el periòdic digital *Horta Notícies* com a personatge de 2009.

Conclòs el debat, se sotmet a votació, en primer lloc, l'esmena presentada pel Grup Socialista, que és rebutjada per onze vots en contra (Grup Popular), nou vots a favor (Grup Socialista) i una abstenció (Grup Mixt-EUPV).

A continuació, se sotmet a votació l'esmena presentada per Esquerra Unida (R.E.4301) que és rebutjada per onze vots en contra (Grup Popular), nou abstencions (Grup Socialista) i un vot a favor (Grup Mixt-EUPV).

A continuació, se sotmet a votació l'esmena presentada per Esquerra Unida (R.E.4302) que és rebutjada per onze vots en contra (Grup Popular), nou abstencions (Grup Socialista) i un vot a favor (Grup Mixt-EUPV).

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i l'Ajuntament Ple, per onze vots a favor (Grup Popular), i deu vots en contra (Grup Socialista i Grup Mixt-EUPV). Va adoptar l'acord següent:

Vist l'expedient que s'instruïx sobre assignació de nom a la plaça ubicada al solar corresponent a l'antiga fàbrica de CONRESA, delimitada pels carrers Sant Antoni i avingudes de Gregorio Gea i Karl Marx.

Considerant que l'article 75 del Reglament de Població i Demarcació Territorial, aprovat per RD 1690/1986, estableix l'obligació dels municipis de mantindre actualitzada la nomenclatura de les vies públiques.

Considerant que el desenvolupament urbà de Mislata, segons la informació demanada del Servei d'Urbanisme i Medi Ambient, determina la necessitat d'assignar nom a la plaça delimitada pels carrers Sant Antoni i avingudes de Gregorio Gea i Karl Marx.

S'acorda:

- 1) Assignar a la plaça delimitada pels carrers Sant Antoni i avingudes de Gregorio Gea i Karl Marx, segons el pla que es troba en poder de l'expedient, el nom de "Plaça Major".
- 2) Traslladar el present acord a l'Institut Nacional d'Estadística, a la Gerència Regional del Cadastre i als altres organismes i entitats afectats.

4. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR SOBRE ACTUALITZACIÓ DE LA LLEI DE COSTES.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Popular sobre actualització de la Llei de Costes.

Pren la paraula el Sr. García Aleixandre i diu que esta moció es va presentar el dia 24 de setembre de 2009 i va quedar sobre la mesa a petició del portaveu del Grup Popular, pel fet que hi ha serioses expectatives que el Govern espanyol modifique la Llei de Costes, perquè no es produïren greus danys tant turístics com comercials a la costa llevantina. Afig que, a la vista que açò no ocorrerà i atés que hi ha un clamor important, no sols de la Comunitat Valenciana, sinó també d'altres comunitats, es porta a este Ple la present moció.

A continuació, dóna lectura dels acords proposats.

Pren la paraula el Sr. García de la Mota i diu que el Sr. García Aleixandre ha manifestat que esta moció es va deixar sobre la mesa el dia 24 de setembre del 2009, mentres que en el dictamen es diu que es va retirar.

D'altra banda, afig, li pareix que hi ha hagut comissions en què es podria haver tingut la deferència de comunicar que esta moció s'anava a portar al Ple d'este mes, i no ha sigut així.

Manifesta que amb esta moció es defén una sola part que és als empresaris i només es vol arreglar la qüestió dels barets, passant de tota la problemàtica que té la costa, com a assentaments il·legals, llicències atorgades pels ajuntaments, especulació del sòl, etc.

Assenyala que a la Federació de Municipis estes qüestions es documentaven millor, i en parlar de la Llei de Costes s'hauria de tindre en compte l'informe Auken, que es va votar al Parlament Europeu el dia 26 de març de 2009. En este informe, diu, es parla que la responsabilitat no sols és del Govern del Sr. Zapatero sinó de totes les administracions: estatal, autonòmica i local, denunciant un desenvolupament urbanístic basat en l'especulació i devastador per no tindre en compte el medi ambient, ni l'economia ni el desenvolupament social. Per això, el Sr. García de la Mota qualifica la moció d'oportunista i fora de lloc.

Afirma que, encara que la Llei de Costes data de 1988, ha sigut la ministra Narbona la que l'any 2004 va començar realment a aplicar-la. Afig que els qui estaven fent negocis fins a eixe moment no estaven preocupats perquè ningú els ficava mà i ningú aplicava rigidament la Llei de Costes.

Continua dient que, atés que Felipe González va governar des de l'any 1989 fins a 1995, Aznar des del 1996 fins al 2003, i Zapatero des del 2004 al 2010, cada u ha d'assumir la responsabilitat que li corresponga perquè, repetix, la Llei de Costes no és nova.

Critica que la Federació Valenciana, que representa tots els ajuntaments, durant estos anys tampoc ha dit als seus representats la responsabilitat que tenien en l'incompliment de la Llei de Costes, i ara es permet el luxe de recriminar el Govern del Sr. Zapatero.

Explica que al Parlament Europeu, on Esquerra Unida forma part de la comissió que va elaborar i va aprovar l'informe Auken, el diputat Willy Meller ha defés amb decisió este informe perquè posa de manifest la responsabilitat que té cada u i en cada moment. Afig que este informe es va aprovar per 349 vots a favor i 116 en contra, la qual cosa demostra que, sent el PP i el PSOE els grups majoritaris, hi ha hagut moltes fugues de vots al Parlament, en votar en consciència contra la destrossa del medi ambient i d'una costa meravellosa.

Prossegueix dient que no sols la ministra Sra. Narbona va voler fer canvis en la Llei, sinó que hi ha gent afectada, com a propietaris de vivendes, estrangers que han comprat a Espanya i se'ls ha enganyat en la venda en no dir-los els problemes que podrien generar-se quan es compliren els terminis i eixa vivenda passara a ser propietat de l'Estat.

Afirma que la Llei de Costes no és roïna sinó que la seua aplicació és discriminatòria i, afig, si es modifica el que provocarà és que es convertisca en una Llei que privatitzarà el litoral.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que li pareix increïble que un partit com el popular, que governa no sols a Mislata sinó en molts altres llocs, no sàpia parlar d'una altra cosa que de l'aigua, el finançament, els barets, etc.

Entrant en el tema, diu que el que demostra el Partit Popular és que tenen un nul interès per les costes de la Comunitat Valenciana, i critica el que, al seu parer, suposa una doble vara de mesurar, atés que després de sis anys des que es va aprovar la Llei d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge i del seu compromís en eixe moment de presentar un Pla de Costes, encara no l'han presentat, encara que fa tres anys el conseller d'Obra Pública va tornar a anunciar-ho i tampoc es va presentar.

Manifesta que el compromís amb la costa valenciana es demostra amb inversions, i que el Partit Popular va aprovar 188 milions d'euros per a actuacions al litoral valencià dins del Pla d'Infraestructures Estratègiques de la C.V. Però pregunta què hi ha invertit en realitat.

Afirma que utilitzen qualsevol cosa per a desgastar el Govern, encara que siga mentint els ciutadans o prometent plans que mai es fan realitat.

Assenyala que el Govern del Partit Popular ha permés a la Comunitat Valenciana un urbanisme depredador i salvatge, com ha posat de manifest la Unió Europea, en compte de defendre els interessos dels ciutadans d'ara i de les generacions futures perquè puguen trobar platges i entorns cuidats en compte de formigó i rajola.

Sobre el tema dels "barets" afirma que la posició dels socialistes valencians és que no permetran que cap baret es tanque, i el Govern prendrà les iniciatives oportunes per a garantir la viabilitat de l'activitat econòmica i de les instal·lacions.

Demana que el Grup Popular faça una esmena *in voce* per a exigir a la Generalitat Valenciana que invertisca tot el que ha d'invertir a les costes, encara que considera que no ho faran perquè han demostrat moltes vegades la seua incapacitat per a exigir res a la Generalitat.

Pren la paraula el Sr. García Aleixandre i, contestant a la intervenció del Sr. García de la Mota en relació amb l'informe de 2009 de l'eurodiputada verda danesa Margrete Auken i de l'eurodiputat d'Esquerra Unida, Willy Meyer, diu que també estan en el seu poder les manifestacions realitzades el dia 23 de març d'enguany, quan a la Unió Europea es va debatre la Llei de Costes d'Espanya que diuen "Diversos eurodiputats van prendre la paraula durant el debat per a acceptar la necessitat d'una llei però també per a posar en dubte la forma en què s'ha posat en marxa i retraure el caràcter "capritxós" de delimitació en el litoral espanyol. És el cas de l'eurodiputada verda danesa Margrete Auken". Mentres que, continua, l'eurodiputat d'Esquerra Unida, Willy Meyer, també citat pel Sr. García de la Mota, "va expressar el suport d'Esquerra Unitària a la llei de costes espanyola però va advertir de "greus asimetries" en la seua aplicació". Açò significa, afegint, que a Espanya la Llei de Costes s'ha fet no en funció dels interessos generals, sinó partidistes i sectaris com va passar, per exemple, en l'Estatut d'Andalusia i en el de

Catalunya, en els que es van cuidar molt d'expressar amb grans línies que ells eren els responsables dels barets i, consegüentment, la política de costes la marcaven ells, per la qual cosa quan estos Estatuts passen pel Congrés d'Espanya i s'aproven, encara que el de Catalunya es troba en el Constitucional però està funcionant, fan el que els pareix a les costes i ho paga la Comunitat Valenciana, a pesar que l'article 49.1 i 49.9 de l'Estatut de la Comunitat Valenciana diga que tindrà màxima competència en la política de paisatge, territori i definició de costes.

Prosegueix dient al Sr. Fernández Bielsa que ha manifestat que els barets no es tancaran i, afig, la directora general de Sostenibilitat de la Costa, Sra. Alicia Paz Antolín ha manifestat que ja no es poden fer més excepcions amb els barets, és a dir, que s'aplicarà la Llei.

Afirma que en un article publicat en *Las Provincias* el dia 19 de febrer es podia llegir que "el PSOE secunda els populars i presentarà una proposició no de Llei al Congrés per a exigir que es modifique la Llei de Costes", i que "consumidors, ames de casa, PSPV, PP i hostalers. Entitats representatives de la societat valenciana s'han unit per a salvar les terrasses de les platges de l'amenaça de tancament el pròxim març i exigir que el Govern continue permetent les taules i cadires sense multar-les. Va explicar ahir el president de l'associació d'hostalers, Juan Carlos Gelabert. Va estar flanquejat pel conseller de Governació, Serafí Castellano, la de Turisme, Betlem Juste, la regidora de platges, Lourdes Bernal i la regidora socialista Carmina del Río, en un acte conjunt al restaurant El Tropical a Pinedo". Per primera vegada, totes les forces polítiques estaven unides en un acte públic. Tots van mostrar el seu suport als hostalers, inclosa la regidora socialista Carmina del Río. «La meua postura, sense dubte, és la més complicada i el PSPV ha estat des del principi donant suport a les terrasses. La solució passa per canviar la Llei de Costes de 1988 perquè està desfasada i la via no és arregar firmes».

Prosegueix el Sr. García Aleixandre dient que creu que el grup socialista manté una postura contradictòria perquè, d'una banda, diu que votarà en contra d'esta moció que proposa que es modifique la Llei i, d'altra banda, la Sra. Carmina del Río, del grup socialista de l'Ajuntament de València diu que la solució és modificar la Llei.

Considera que el grup socialista votarà en contra de la present moció perquè ara cal canviar el discurs i arregar vots, per la qual cosa no poden dir que estan a favor de la Llei de Costes, o que hi haurà expropiacions de vivendes situades a distàncies concretes de les platges, com en el cas de Castelló, on són úniques les vivendes per als seus propietaris.

Afig que la Llei de Costes no s'està complint a tot el litoral espanyol i, encara que no sap en què es basen els debats a la Unió Europea, sí que sap que fa quatre anys, davant de la proximitat de les eleccions autonòmiques, va haver-hi una terrible pressió per part del PSPV als diputats socialistes a Europa perquè tragueren un

debat sobre les barbaritats que s'estaven fent en l'urbanisme de la Comunitat Valenciana, i este debat va crear molta disconformitat en la societat valenciana com prova el fet que el Partit Popular pujara en nombre de vots.

Pren la paraula el Sr. García de la Mota i diu que, en bona part, el Sr. García Aleixandre ha realitzat un discurs que coincidix amb el seu, en relació amb que no s'està parlant només de barets i dels llocs de treball que estos puguen llevar, atés que la regeneració de les costes també crea ocupació, sinó del desenvolupament i l'aplicació d'una llei que, com va dir l'eurodiputat d'Esquerra Unida, no es poden aplicar a la carta i, encara sent bona, ha de modificar-se en alguns aspectes perquè és de 1988.

Prossegueix dient que també va dir Willy Meyer que estes modificacions no es poden fer de qualsevol manera, perquè la dita modificació no va passar pel Consell d'Estat, com havia d'haver passat, sinó que es va introduir a última hora en la Llei de Navegació Marítima, elaborada pel Ministeri de Justícia i el de Foment. Afig que en no tramitar-se en la comissió competent, que és la de Medi Ambient, tampoc s'han pogut realitzar canvis. Repetix que esta és la forma en què no ha de modificar-se una llei però, diu, la crítica al Govern no resta responsabilitat a les institucions autonòmiques i les corporacions locals en esta matèria.

Manifesta que allò greu d'esta situació és que hi ha persones que perdran les seues vivendes, i que el que suposarà la modificació de la llei és que mentres abans es produïa una concessió a trenta anys que, posteriorment, es va ampliar a seixanta, passant després a propietat de l'Estat que, per tant, podria anar regenerant les costes en la mesura que marcava la llei, amb l'esmentada modificació es diu que les vivendes podran ser venudes pels seus propietaris encara que l'Estat tinga el dret de tanteig. Afig que el fet de donar rang de llei a esta modificació suposarà que els preus es disparen, i que quan l'Estat execute eixe dret de tanteig compre molta més cara eixa vivenda.

Una altra qüestió, diu, com ha assenyalat el portaveu del Grup Popular és que tant Andalusia com Catalunya van tancar en els seus respectius Estatuts el tema de l'explotació dels barets en la platja que, en compte de veure-ho com a elements de servici públic per a gestionar-los i donar un servici als ciutadans, els veien d'una altra manera.

Finalitza dient que l'informe Auken naix també perquè, en concret a la Comunitat Valenciana, es va crear una Plataforma de ciutadans afectats que, en diverses associacions i a través d'un gabinet jurídic, i després de molts anys de treball, van presentar un informe molt complet a esta eurodiputada que és la que, juntament amb Willy Meyer i altres, van procedir a obrir esta investigació que ha sigut determinant per a pintar la cara, no sols al Govern espanyol, sinó també a les comunitats autònomes que estan fent un ús discriminat d'esta llei.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que, en contestació al Sr. García Aleixandre, vol mencionar novament que no es pot votar a favor d'una moció que demana que es paralitzen les actuacions de desallotjament dels barets, quan a hores d'ara no se n'ha desallotjat cap, per la qual cosa considera que esta afirmació és una manipulació.

Prossegueix dient que el Partit Popular ha permés durant anys, botant-se la Llei de Costes, no sols urbanitzacions sinó també barets que incomplien la dita Llei, i ara demanen al Govern que la modifiquen. Afegit que el que el Govern ha de fer és garantir que no es tancarà cap baret per la irresponsabilitat del PP, que ha utilitzat la llei per a continuar amb el seu urbanisme depredador.

Repetix que les actuacions es demostren amb inversions, i la passada setmana el Govern d'Espanya ha invertit a la Comunitat Valenciana 140 milions d'euros en obres d'urgència a fi de garantir l'ús de les platges, mentre que el Sr. Camps, en el Pla Estratègic d'Infraestructures que anteriorment ha mencionat, durant cinc anys hi ha invertit menys de quaranta milions d'euros dels cent huitanta-huit que tenia previstos, és a dir, menys d'un 20%.

Afirma que el Partit Popular utilitza temes tan importants com el present per a desgastar políticament l'oposició a Mislata i al Govern d'Espanya, que és socialista.

Finalitza dient que el seu grup està a favor que es modifique la llei, que s'adapte a les barbaritats que s'han comés en esta Comunitat, a fi d'evitar que es tanque cap baret.

Respecte de les vivendes desallotjades recorda el Sr. García Aleixandre el que va fer el seu partit a Alboraya, on es van desallotjar casetes de mariners per la mateixa raó que ara demana al Govern que canvie la seua postura.

Pren la paraula el Sr. García Aleixandre i diu que en la seua intervenció el Sr. Fernández Bielsa ha demostrat que segueix sense tindre idea del que parla.

Creu que la llei està per a complir-se, i si un no la complix el lògic és que siga inhabilitat o inclús que el jutgen i el fiquen a la presó. No té coneixement, diu, que per eixes "barbaritats" de la destrossa de la costa valenciana hagen inhabilitat ningú o ficat a ningú a la presó, i sap que algunes edificacions que no s'adaptaven a la Llei s'han paralytats, bé pel govern autonòmic o bé pel govern municipal, com el famós hotel de La Vila Joiosa,

Prossegueix dient que si s'han produït eixos incompliments algú haurà deixat d'exercir les seues funcions, referint-se no sols a l'entitat local o autonòmica, sinó també a la nacional, ja que quan, per exemple, ací s'aprova un PAI es necessiten uns permisos i informes favorables d'administracions superiors, per la qual cosa si hi ha una Llei de Costes d'àmbit nacional, aquells edificis que requereixen per les

seues característiques i situació demanar una intervenció per part del Ministeri de Medi Ambient, tindran els seus informes.

Manifesta que pareix que els desastres només s'han produït a la Comunitat Valenciana, i pregunta si no és urbanisme salvatge la construcció d'un edifici de quinze plantes en un paratge protegit de Vigo, on viu el Sr. Blanco, actual ministre de Foment.

Afirma que la Unió Europea diu el que majoritàriament aprova i en el moment que ho aprova i, com ha manifestat de vegades el mateix Sr. Fernández Bielsa, no per tindre la majoria es té raó.

Assenyala que hi ha una altra qüestió important, i és que els barets porten molts anys a València i estaven molt més prop de la vora que ara a causa dels moviments del mateix mar i en funció de les obres com les noves esculleres, etc., que fan que pels corrents de vegades el mar estiga més prop i altres més lluny. Afig que la naturalesa i el canvi climàtic estan en funció de l'actuació del ser humà i en funció de com s'actue, i no sols en la construcció d'edificis sinó també de ports esportius, per la qual cosa els esdeveniments històrics que hagen influït en un país s'han de tindre en compte en confeccionar les lleis.

El Sr. alcalde demana al grup socialista, donades les seues declaracions d'impedir que es tanquen els barets, que reconsideren el seu vot i vote a favor d'esta moció.

Davant de les manifestacions dels membres del grup socialista sol·licitant aclariment del vot en relació amb les paraules del Sr. alcalde, el Sr. secretari informa que el Reglament Orgànic en l'article 49.3 d) estableix que abans de procedir a la votació del punt tractat l'Alcaldia donarà torn de paraula per a aclariment de vot si és requerit per algun regidor. L'aclariment de vot, explica, té sentit quan algun regidor s'apartarà de la posició del grup polític o quan el grup canviarà el sentit del vot sobre el que manifesta prèviament. El que no hi ha, afig, és un tercer torn de debat.

Prossegueix dient que, d'acord amb el que s'ha dit, si un regidor canviarà el sentit del seu vot pot demanar aclariment d'ell.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per onze vots a favor (Grup Popular), i deu vots en contra (Grup Socialista i Grup Mixt-EUPV), va acordar aprovar la moció següent:

“Tots som conscients de l'enorme repercussió que l'aplicació de la Llei de Costes suposa per a la nostra Comunitat, especialment en l'àmbit turístic.

Donada la dilatació produïda en l'actualització de la dita Llei i la seua repercussió a la nostra Comunitat, especialment en el litoral mediterrani, amb els consegüents problemes que esta suscita en la seua aplicació.

La Federació Valenciana de Municipis i Províncies ha considerat oportú sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient perquè procedisca a l'adequació de la Llei 22/88, de 28 de juliol de Costes, així com el Reial Decret 1471/89, d'1 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament General per al desplegament i l'execució de la Llei de Costes, vigent des de fa més de dos dècades a la situació real de la nostra Comunitat Valenciana, incidint, especialment, en el seu impacte que suposa per al nostre sector turístic.

Des de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies entenem que un tema tan prioritari ha de ser objecte d'un crida comuna i única per part de totes les entitats locals perquè l'òrgan competent procedisca a la seua supervisió, estudi i modificació.

Per tot allò que s'ha exposat, s'acorda:

Primer: donar suport a la iniciativa de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies de sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient l'actualització de la Llei de Costes.

Segon: sol·licitar a la Generalitat que inste al Govern Central perquè paralitze les actuacions de desallotjament dels barets de la plaça per raons mediambientals, culturals i econòmiques.

Tercer: Remetre una còpia de la present moció al molt honorable president de la Generalitat i a la presidenta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.

5. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR SOBRE CONDEMNAMENTS PER LA MORT D'ORLANDO ZAPATA.

Es dona compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la moció presentada pel Grup Popular sobre condemna per la mort d'Orlando Zapata.

Intervé el Sr. García Aleixandre, portaveu del grup popular, proponent de la moció, i diu que espera que esta moció no provoqe enfrontaments importants atés que respon a una resolució del Parlament Europeu d'11 de març del 2010 sobre la situació dels presos polítics i de consciència a Cuba. Afig que esta resolució va ser votada per una àmplia majoria, inclosos els eurodiputats del Partit Socialista Obrer Espanyol.

A continuació, dona lectura dels acords proposats per la moció.

Pren la paraula el Sr. García de la Mota i demana, abans d'entrar en el debat d'este punt, que el Sr. alcalde, després de la visió del devedé d'este Ple, considere si esta és la millor forma de portar-ho de cara a les persones que puguen estar veient-ho.

El Sr. alcalde agraïx la reflexió però entén que per a aconseguir açò han de participar tots. Afig que esta sol·licitud hauria de fer-la el Sr. García de la Mota en l'apartat destinat a això que és el de "Precs i Preguntes".

Entrant en el debat de la moció, el Sr. García de la Mota diu que el Parlament Europeu ha fet una resolució l'exposició de motius de la qual no s'ajusta a l'exposició de motius de l'esmentada moció; si fóra així, diu, no es donaria peu a obrir un debat que qualifica d'escabrós, atés que es tracta d'una qüestió política que traspassa la informació que es posseïx sobre este debat, i considera que tant el ministre espanyol d'Assumptes Exteriors, com els parlamentaris europeus tenen molta més documentació per a poder articular un discurs coherent. Per esta raó, afig, va sol·licitar que esta moció no es portara al Ple, no per no entrar en el debat, sinó per considerar que s'escapen molts detalls.

La moció, prossegueix, té moltes carències en la seua exposició de motius, algunes imprecisions i, a més, patix de falta de rigor. Continua dient que a la gent de Mislata li preocupa més parlar d'altres coses que de conflictes internacionals entre la Unió Europea i un Estat com el de Cuba.

Afirma que la primera imprecisió de la moció es comet en parlar de "dictadura comunista" i pregunta si a partir d'ara es portaran mocions a este Ple per a condemnar totes les dictadures, així com li agradaria, diu, que en algun moment es reconeguera el paper fonamental que va jugar la II República en l'Estat espanyol.

Continua dient que la història de Cuba no es reduïx a allò que s'ha expressat en la moció que parla d'un règim hereditari, quan Raúl Castro no hereta perquè siga germà de Fidel Castro, sinó perquè va fer la revolució i es va jugar la vida també per a canviar el que estava passant al seu país, a més d'haver sigut triat per una assemblea democràtica.

Manifesta que l'any 1997 el Ple de l'Ajuntament de Mislata va aprovar una moció sobre la Llei Helms Burton i el grup popular es va abstenir. Afig que en l'exposició de motius es parla de ciutadans empresonats per delictes comuns, quan és un fet que es dona en tots els països, com a EUA, com també n'hi ha per delictes polítics. Afig que també fa referència a l'existència d'organitzacions que volen expressar la seua discrepància amb el règim cubà i tenen unes plataformes on es manifesten i ho demostren.

Suposa, diu, que tampoc aprovaran la intoxicació que contra l'estat cubà realitzen els nord-americans.

Afirma que en tots els països hi ha unes lleis a complir i, per exemple, l'activista anomenat Eloy, basant-se en la seua discrepància política, es dedicava a posar bombes, qüestió, afig, que no diu la moció.

Manifesta que en la moció sobre la Llei Helms Burton es posava de manifest com certs moviments cubans també buscaven una revolució pacífica i de fet tots els que es van comprometre a fer eixe tipus de revolució segueixen a Cuba i no se'ls ha detingut encara que continuen discrepant.

En la moció, diu, es parla del tipus d'Estat a Cuba, però es podria parlar dels silencis sobre El Marroc i la seua política al Sàhara i de quina és l'opinió sobre els estats teocràtics.

Proseguix dient que totes les morts són lamentables i, per això, podria haver-se proposat una moció genèrica en què segurament coincidirien com coincidixen quan es tracta de mocions que denuncien la violació de drets humans.

Pregunta per què s'afirma en la moció que Orlando Zapata era un pres de consciència i com, en tot cas, es pot manipular la gent a través dels mitjans de comunicació i a força de repetir "pres de consciència" acaba convertint-se en això, quan en realitat era un pres comú.

Respecte del tema de les tortures diu que caldria tindre en compte informes que anualment confeccionen determinats estaments que parlen, inclús, del País Basc. Per això, diu, en este tema no pot anar molt més enllà en la seua intervenció, intentant mantindre una posició política coincident amb l'oficial en Esquerra Unida, que és qui té la documentació i ha fet les gestions pertinents.

Finalitza dient que en la seua segona intervenció donarà lectura a la carta de Willy Meyer en què opina sobre la resolució del Parlament Europeu sobre Cuba i com ha sigut de lamentable haver de votar la dita resolució de total ingerència internacional.

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que en llegir la moció que sobre el règim cubà porta el grup popular a un Ple de Mislata no donava crèdit, atés que hi ha un Parlament espanyol que està, entre altres coses, per a tractar de la política exterior i per a fer tantes mocions com consideren pertinents.

Afirma que el grup socialista, com a EUPV i el mateix grup popular, està per a solucionar els problemes d'esta ciutat, que ha de ser la prioritat d'esta corporació. Afig que el Grup Popular podria presentar una moció en què se sol·licitarà al Sr. Camps que complira amb el "Pla Confiança", exigir una Residència per a la Tercera Edat, o una escoleta infantil, o portar a este Ple una moció del grup socialista que porta tres mesos al calaix i que pretén un pla integral per a estudiar la millora de carrers i asfaltats.

Proseguix dient que parlarà de Cuba, de Fidel Castro, d'Orlando Zapata i de la situació política al país i, aprofitant esta oportunitat, afig, vol fer una crítica a la doble vara de mesurar que utilitza el Partit Popular, que no diu absolutament res de Xina, Aràbia Saudita, Iemen, Iran, Nigèria, Afganistan i molts altres països en què

falta llibertat o, sense anar més lluny, l'aparent condescendència de pesos pesats i dirigents del dit partit que són incapaços de condemnar obertament la dictadura franquista que es va patir en este país durant més de quaranta anys.

Prossegueix dient que res es pot dir al Partit Socialista sobre les dictadures, quan porta 130 anys defenent la llibertat i la democràcia enfront de dictadures autoritàries i repressores com la que es va viure ací a Espanya, com han defés la igualtat, el benestar, la tolerància, el respecte a qui opina diferent i la democràcia en altres països a través del diàleg i la diplomàcia, que és com s'imposa la democràcia i no amb bombes.

Continua dient que si se'ls vol preguntar si condemnen la mort d'Orlando Zapata, la resposta és que sí que condemnen esta mort, com la de milions de persones al món represaliades per la seua forma de pensar, i les dels milers d'espanyols, fins a setanta mil afusellats, condemnats i torturats, com Federico García Lorca o Miguel Hernández i molts altres anònims que van patir la falta de llibertat en este país

Prossegueix dient que llibertat i democràcia és el que demanen els socialistes però per a tots els països on no hi ha dignitat, igualtat i llibertat. Proposa, com el portaveu del grup socialista en la Junta de Portaveus, que retiren la moció, més quan el Partit Popular s'ha quedat només al Senat mentre tots els altres partits han estat d'acord que es cree una comissió per a analitzar la situació política i a presentar una moció que siga un acord d'Estat sobre la política internacional que ha de portar Espanya amb Cuba.

Repetix que a Mislata cal tractar d'altres coses perquè per a estos assumptes compten amb els seus parlamentaris al Congrés i al Senat, i afig que encara estan esperant que presenten una moció sobre els presos de Guantánamo.

Finalitza sol·licitant que reconsideren el que han fet tots els partits polítics a Espanya, a excepció del Partit Popular que, com sempre, es queda només en política exterior.

Pren la paraula el Sr. García Aleixandre i diu que el fet que el Partit Popular es quede a soles és una pràctica habitual al Parlament espanyol i al Senat i, a més, una consigna dictada pel PSOE des que van arribar al poder.

En relació amb allò que s'ha manifestat sobre que és una moció que no està relacionada amb Mislata, diu que el Sr. Fernández Bielsa pot entendre que cal ser localista i no parlar d'altres qüestions generals que, d'alguna manera, definisquen posicions polítiques i ideològiques en certs moments.

Recorda que, en les dos últimes legislatures, des del Grup d'EUPV es debatien en tots els plens entre quatre i cinc mocions que tractaven fonamentalment

d'escriptors o personatges d'índole internacional i a tots els pareixia bé. Pregunta al Sr. Fernández Bielsa si haguera fet la mateixa crítica, basada que estos temes no interessen la població de Mislata.

Prossegueix dient que esta moció estava en poder dels regidors des que va entrar en comissió, i si hi haguera hagut una voluntat per part de tots per a arribar a un acord, es podrien haver realitzat propostes hui en la Junta de Portaveus.

En la seua intervenció inicial, repetix, ha dit que intentava no ser roí en la seua exposició, encara que comprén que es tracta de mocions que poden ser complexes perquè tractar de defendre una ideologia d'esquerres en un país on hi ha una dictadura, quan tots els que estan a la sala de plens són defensors de la democràcia, és complicat i s'han de buscar exemples i parlar fins i tot del franquisme.

No està d'acord, diu, amb el bloqueig que es va fer a Cuba, en no subministrar productes a l'illa, atés que els que ho passaven mal eren els ciutadans però, afig, a qui li donava igual que això ocorreguera era al seu líder, Fidel Castro. No obstant això, afig, no s'està parlant d'això, sinó que des del 18 de març del 2003 van ser detingudes 75 persones que no estaven d'acord amb este règim.

Continua dient que el Sr. García de la Mota ha manifestat que es tractava de presos comuns però, possiblement, són persones que no estaven d'acord amb la forma de governar Cuba. Afig que el portaveu d'EUPV també ha dit que Raúl Castro va eixir triat democràticament, quan açò va ser dins del seu partit que és l'únic legitimat a Cuba, per la qual cosa no entén eixe model de democràcia que consistix en la reunió de huit-centes cinquanta persones del règim que, a més, Fidel o el mateix comité central haurà legitimat perquè tingueren dret de vot i aprovaren el nomenament de Raúl Castro, segurament per aclamació.

Afirma que en el país només hi ha un periòdic i una emissora de televisió però, diu, no pretenia entrar a debatre en esta sessió el model polític de Cuba i, afig, estaria encantat de parlar de la II República i que portaren una moció ací per a poder debatre sobre este tema, com també sobre el que manifesta el Sr. Fernández Bielsa sobre que el Partit Socialista porta 130 anys defenent la llibertat perquè, diu, hi ha hagut llums i ombres també en esta formació política com en totes, com l'intent de colp d'estat per part de Largo Caballero en 1933 però, afig, han manifestat que estes qüestions no han de tractar-se en este parlament local.

Continua dient que si li hagueren proposat amb anterioritat a la Junta de Portaveus que el tema d'esta moció en la seua part expositiva s'haguera modificat, incorporant el text de la resolució del Parlament Europeu, no haguera tingut cap inconvenient a acceptar l'esmentada proposta, però en la sessió del Ple cal tindre en compte que, independentment que agrade més o menys l'exposició de motius de la moció o que continga errors literaris i, inclusivament històric, es parla de setanta-cinc demòcrates que en la primavera de 2003 van ser empresonats, i segueixen

empresonats, com es destaca en un article que diu "Negra és la primavera de Cuba que des d'aquell 18 de març de 2003 quan 75 dissidents van ser condemnats a penes de fins a 28 anys de presó, i tres desgraciats xicots negres van ser afusellats per intentar el segrest d'una llanxa amb intenció d'anar a Estats Units. A pesar de tot Fidel Castro va ser magnànim, podia haver executat tots els dissidents com li va confessar sense titubejar a Ignacio Ramonet, perquè este tipus de delictes és traïció a la pàtria, la fa dins del nostre Codi Penal creditora inclús a la pena capital". Afig que l'any 2005 el Parlament Europeu va premiar les mares d'estos detinguts en reconeixement del seu valor i el seu saber estar dins de la mateixa comunitat cubana.

Afirma que només pretenen amb esta moció fer una denúncia, afegint que tampoc està d'acord amb els estats teocràtics que estan vetant el vot de les dones en alguns països i en els que no hi ha democràcia. Pregunta si el compromís internacional no s'ha de produir.

Finalitza que el que s'està votant en este Ple és una posició democràtica sobre un fet internacional i que, d'alguna manera, no considera que només haja de pronunciar-se el Ministeri d'Assumptes Exteriors.

Pren la paraula el Sr. García de la Mota i diu que esta moció no és la més afortunada per a parlar del tema cubà. Així, en la seua presa d'acords es parla d'exigir a les autoritats cubanes i, des de Mislata, no es pot exigir absolutament res. Seria millor, afig, en compte de mantindre la posició de bloqueig dels Estats Units, que afecta les persones i no al règim, negociar el procés, en els seus temps, com inclús ha manifestat el papa en la seua visita a l'illa.

Sobre la resolució del Parlament Europeu, dóna lectura del següent text que correspon a les manifestacions de l'eurodiputat i vicepresident del grup "Amistat amb el poble cubà", Billy Meyer, que va defensar la política d'Esquerra Unida en el dit Parlament i va denunciar "l'exercici de manipulació política que suposa esta resolució. Els diputats de la dreta, amb el suport dels liberals i gran part de la socialdemocràcia, han instrumentalitzat els drets humans i, en concret, la mort d'Orlando Zapata amb l'objectiu de condemnar el govern de Cuba

Estos mateixos diputats, que hui han votat a favor d'este text, són els que una vegada després d'una altra s'han negat a presentar una resolució davant d'este Parlament condemnant el colp d'Estat a Hondures. Són els mateixos que reiteradament s'encaboten a silenciar els assassinats de sindicalistes a Colòmbia. Són els mateixos a què no els preocupa la mort de civils a Afganistan o que romanen muts davant de les constants violacions de drets humans al Marroc.

Esta resolució insta a la UE que recolze sense reserves el canvi de règim polític de la República de Cuba i pretén a més, utilitzar els mecanismes europeus d'ajuda a la cooperació per a això.

Per a Meyer: "açò suposa un acte d'ingerència inacceptable, que contravé els principis fonamentals de la legislació internacional, en concret la Carta de nacions Unides de 1945 i el Pacte Internacional de Drets Polítics i Civils de l'ONU segons el qual, tots els pobles tenen el dret de lliure determinació, i en virtut d'este dret, establixen lliurement la seua condició política".

Afirma el Sr. García de la Mota que Esquerra Unida és defensora de la lliure determinació dels pobles i per este motiu defén la del Sàhara mentres el Partit Popular no ho fa.

Des de fa més de 50 anys -ha volgut assenyalar Meyer- els EUA mantenen sobre Cuba un bloqueig econòmic, comercial i financer en flagrant violació del dret internacional que té severes conseqüències sobre l'economia i les condicions de vida dels cubans. A pesar d'això, el govern cubà ha continuat garantint als seus ciutadans l'accés universal a la salut i a l'educació.

Des de 1998 cinc ciutadans cubans segueixen empresonats als EUA sense que hi haja hagut un juí just i, al contrari, el govern d'EUA continua donant refugi a un nacional cubà autor d'un atemptat contra un avió civil que va causar la mort de 76 persones".

També ha explicat Willy Meyer que el que Cuba necessita de la UE és "que s'establisca una relació de tu a tu amb l'illa, una relació basada en el diàleg sobre temes d'agenda comuna incloent els temes de drets humans. Reclamem la normalització de les relacions de la UE amb Cuba, tal com la Unió Europea fa amb la resta de països del món. Per això exigim que es retire la posició comuna perquè suposa un tracte d'excepció que la UE no té amb cap altre país.

La Presidència espanyola precisament s'ha compromés a açò, per la qual cosa instem que seguisca este camí, que pose fi a la posició comuna, ja que és l'obstacle principal per a un diàleg normalitzat amb la República de Cuba. I francament, va finalitzar Meyer; una resolució com la de hui fa un flac favor al poble cubà".

Pren la paraula el Sr. Fernández Bielsa i diu que hi ha qüestions més prioritàries per als ciutadans de Mislata com, entre altres, solucionar les deficiències en els carrers d'esta població; exigir a la Generalitat que pague el deute que té amb esta ciutat, o que construisca una Residència de la tercera edat, una escola infantil, una residència per a discapacitats; la solució del problema d'inundacions en Pare Llansol; les deficiències en els col·legis públics, etc.

Per tot això, sol·licita que es retire la moció, a fi que el Govern, dialogant amb tots els partits polítics porten una moció per a convertir la relació entre Espanya i Cuba en una política d'Estat de tots i comptant amb tots, a fi d'exigir democràcia on no hi haja.

Intervé el Sr. García Aleixandre i diu que el que preocupa de veritat als ciutadans de Mislata és la desocupació, el seu futur i l'economia i estes qüestions són responsabilitat del Sr. Zapatero.

A continuació dóna lectura de l'acord que va prendre el Consell Europeu en la reunió prèvia, presidida pel Sr. Rodríguez Zapatero: "El Ple de l'eurocambra condemna la mort cruel i evitable del dissident Orlando Zapata. Insta a l'alliberament de tots els presos polítics i crida a la Unió Europea a promoure els contactes amb la dissidència".

Este acord, prossegueix, es va aprovar molt majoritàriament a la Unió Europea i, en cap moment, afig, el Ple de l'eurocambra va condemnar el sistema polític cubà com ha afirmat el Sr. García de la Mota en llegir la intervenció de l'eurodiputat Willy Meyer.

Continua dient que la resolució del Parlament Europeu, d'11 de març de 2010 tracta sobre la situació dels presos polítics i de consciència a Cuba, sense parlar del sistema ni del seu líder, encara que una altra cosa és el que vullga interpretar el representant d'Esquerra Unida en el dit Parlament i que, lògicament, està d'acord amb el sistema comunista que allí funciona i que compta, pareix, amb una sanitat i una educació molt millor que la d'altres països i per això, afig "hi ha galdades per a entrar-hi".

Finalitza dient que en la moció es preocupen pel tema de les llibertats a Cuba.

Intervé el Sr. alcalde i diu que en la intervenció del Sr. García de la Mota s'ha manifestat que EUPV dóna suport al poble sahrauí mentre el Partit Popular no ho fa, i li recorda que els vint-i-un membres d'esta corporació van ser invitats a assistir al Sàhara i només hi van acudir tres membres del Grup Popular.

També s'ha dit, prossegueix, que hi ha qüestions més importants de les que parlar i que a este Ple cal portar coses que afecten directament el municipi de Mislata, i recorda, com també ha manifestat el Sr. García Aleixandre, que una de les primeres que va presenciar com a regidor tractava de l'ablació del clítoris de les dones africanes, que considera tan important com la que es porta a la present sessió.

Continua dient que l'oposició podria haver presentat esmenes en este cas i que si han manifestat que denuncien el que passa a Cuba, però també el que passa a Xina o Afganistan, també podrien haver presentat mocions o esmenes a este respecte.

Respecte d'allò que s'ha manifestat sobre que el Partit Popular s'ha quedat només en el Senat, afirma que també en este Ajuntament es queden sols i això

suposa la grandesa de la democràcia, que cada partit puga manifestar democràticament el que opina.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per onze vots a favor (Grup Popular), i deu vots en contra (Grup Socialista i Grup Mixt-EUPV), va acordar aprovar la moció següent:

“Durant més de mig segle de dictadura comunista, personificada en la figura de Fidel Castro i recentment, com a règim hereditari, en el seu germà Raúl, el patiment dels ciutadans cubans, privats de la seua llibertat, no ha fet més que anar en augment.

Hui existixen més de dos-cents presos polítics a les presons de Cuba, ciutadans que van ser empresonats pel mer fet de demanar de manera pacífica una obertura democràtica del país. Alguns d'ells han sigut processats per perillositat predilecta, artificio jurídic que permet privar de llibertat a qualsevol per la mera sospita de l'autoritat competent.

Dimarts passat 23 de febrer, Orlando Zapata Tamayo, simpatitzant de l'oposició democràtica i pacífica al règim, va morir a Camagüey, després de dos mesos en vaga de fam i dos setmanes privat d'aigua per ordres del règim. La seua protesta tenia un únic, simple objectiu: que no el torturaren més i que el tractaren com a un ser humà, encara privat de llibertat.

Orlando Zapata portava empresonat des de la primavera negra del 2003, anomenada així per la detenció i la condemna de 75 demòcrates, i que va motivar la condemna unànime de la societat internacional així com l'adopció, per part de la Unió Europea, d'una sèrie de mesures de suport a l'oposició democràtica, en el marc de la Posició Comuna, que van obrir una finestra a l'esperança dels oprimits, abans de ser desgraciadament desactivades any i mig després”.

Per tot això, s'acorda:

PRIMER. Condemnar la mort del pres de consciència Orlando Zapata Tamayo.

SEGON. Exigir a les autoritats cubanes l'immediat alliberament de tots els presos de consciència.

TERCER. Instar el Govern d'Espanya perquè obtinga del Govern cubà el compromís que la Creu Roja Internacional puga visitar les presons en què es troben reclosos els presos de consciència i verifique que les condicions en què s'hi troben s'ajusten als estàndards mínims que exigix la legalitat internacional.

QUART. Reclamar al Govern d'Espanya que reprenga en el marc de la Posició Comuna de la Unió Europea sobre Cuba, el suport i la solidaritat amb

l'oposició democràtica al règim, i en especial la política de portes obertes per als demòcrates en les ambaixades, particularment l'espanyola, així com la seua dotació amb sistemes oberts de connexió sense fil a Internet, a disposició dels ciutadans veïns a la legació.

QUINT. Traslladar estos acords al president del Govern, al ministre d'Assumptes Exteriors, als portaveus parlamentaris de les Corts i del Parlament Europeu, així com a l'ambaixador de Cuba a Espanya.

6. MOCIÓ DEL GRUP POPULAR SOBRE RESCAT DE LA CONCESSIÓ EN ELS TRAMS DE PEATGE DE L'AUTOPISTA AP-7.

El Sr. García Aleixandre explica que esta moció es deixa sobre la mesa, atés que pareix que hi ha una voluntat, no manifesta oficialment, que iniciarà el procés de gratuïtat de l'autopista, com demana la moció.

7. MOCIÓ INSTITUCIONAL SOBRE MIGUEL HERNÁNDEZ.

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a la declaració institucional sobre Miguel Hernández, incorporant en el punt 4 que la Taula Redona es realitze amb una lectura poètica musical.

Pren la paraula el Sr. alcalde que dóna lectura a la moció.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat dels seus membres, acorda aprovar la següent declaració institucional:

"El 18 de gener de 1940, el Consell de Guerra Permanent número 5 format després de la victòria de les forces colpistes que encapçalava el general Francisco Franco va condemnar a mort l'oriolà Miguel Hernández Gilabert, un dels poetes del segle XX més insignes, prolífics i reconeguts en la nostra literatura universal.

Una condemna de mort que va ser commutada per la pena de 30 anys de presó amb l'únic objectiu, per part de les forces colpistes, que el nostre poeta alacantí més important fora "ignominiosament exterminat".

Així, a la presó d'Alacant moriria a causa d'una greu malaltia el 28 de març de 1942, complint de facto la sentència de mort inicial corresponent a l'expedient número 21.001, del Jutjat Militar de Premsa. Amb la seua mort es va emmudir la capacitat creativa de l'autor d'obres que han passat als annals de la història de la literatura Universal com "Perito en Lunas", "El rayo que no cesa" o "Los Vientos del Pueblo".

Enguany, es commemora el Centenari del naixement de Miguel Hernández, el moment idoni per a homenatjar el nostre poeta universal i, sobretot, netejar i recuperar la seua memòria. La sentència que penja sobre el seu nom és una deshonra per als demòcrates, que pensen, creuen i continuen lluitant per una societat justa i lliure.

Els càrrecs que es consideren provats i motiven la sentència com els seus "antecedents esquerrans", "dedicar-se a activitats literàries i ser membre actiu de l'Aliança d'Intel·lectuals Antifeixistes", "publicar nombroses poesies, cròniques i fullets de propaganda revolucionària", "excitació contra persones d'orde i el Moviment Nacional" i "fer-se passar per Poeta de la Revolució" en cap cas justifiquen ni el procés judicial a què va ser sotmés ni la pena que li va ser imposada. És més, són un insult a la seua memòria i una pesada càrrega per al sentiment de justícia d'una societat com l'espanyola compromesa amb la igualtat, la cultura i el respecte a la llibertat.

El primer homenatge que hem de brindar és la reparació de la seua memòria i el compliment del més bàsic principi de Justícia, truncat amb Miguel Hernández en aquella farsa jurídica, prèvia a la condemna.

La societat espanyola en el seu conjunt, gràcies a la Llei de la Memòria Històrica de 26 de desembre del 2007, impulsada pel Govern d'Espanya, té la ferramenta necessària per a rescabalar i netejar la memòria del nostre poeta.

Per tant s'acorda:

1. Donar suport a la iniciativa de la família de Miguel Hernández Gilabert i de tots els grups socials i cívics que s'han sumat a la petició de la Declaració de Reparació i Reconeixement del poeta.
2. Donar suport a la petició, davant del Ministeri de Justícia, de la revisió del pseudoprocés judicial que va patir Miguel Hernández Gilabert i la consegüent anul·lació judicial de la condemna.
3. Expressar el nostre suport, compromís i col·laboració amb els familiars, la "Comissió Cívica d'Alacant per a la Recuperació de la Memòria Històrica" i la "Fundació Pública Miguel Hernández" en les seues accions per a entaular el Recurs de Revisió de Sentències Penals Fermes.
4. Realitzar una taula redona per a referendar la memòria poètica de Miguel Hernandez, així com un acte de lectura musicada i cantada de la seua obra.
5. Traslladar estos acords a la "Comissió Cívica d'Alacant per a la recuperació de la Memòria Històrica" i a la "Fundació Pública Miguel Hernández".

8. CONEIXEMENT DE LES RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA-PRESIDÈNCIA I ACORDS DE LA JUNTA DE GOVERN ADOPTATS DES DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DE 25 DE FEBRER DEL 2010.

En compliment d'allò que disposa l'art. 42 del vigent Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals, es dóna compte de les resolucions adoptades per l'Alcaldia-Presidència, així com compliment d'allò que disposa l'art. 42 del vigent Reglament d'Organització dels acords adoptats per la Comissió de Govern des de la sessió ordinària celebrada el dia 25 de febrer de 2010.

9. PRECS I PREGUNTES.

- El Sr. García de la Mota es dirigix al Sr. alcalde i diu que les treballadores i treballadors dels ambulatoris i de l'exhospital militar Vázquez Bernabeu es van concentrar ahir abans les portes de la Conselleria de Sanitat, per a reclamar una solució a la seua situació actual, tant per al personal empleat del SERVASA, com per al personal subcontractat. Afig que són coneixedors que manté reunions periòdiques de seguiment dels acords firmats amb la Conselleria de Sanitat, i que no hi ha presència dels treballadors, ni dels seus representants sindicals en estes reunions, i atés que la inestabilitat actual de la plantilla afecta, i no poc, directament a la qualitat del servei que es presta a la ciutadania, voldria preguntar-li, si en estes reunions s'ha fet ressò de les propostes dels treballadors i treballadores i si informará d'estes o continuarà mantenint silenci.

El Sr. alcalde respon que va manifestar públicament en el Ple passat que l'Ajuntament de Mislata està vigilant el compliment dels acords firmats entre la Generalitat Valenciana, Conselleria de Sanitat concretament, este Ajuntament i un grup de veïns, a través d'una coordinadora. És precís fer un seguiment sobre el que firma.

Afig que no ha realitzat cap reunió periòdica però que en quant es produísca farà referència a la situació laboral en què es troben els treballadors i, encara que siga una competència de la Conselleria de Sanitat, demanarà que se li explique el procés i les decisions que adoptaran en relació amb els treballadors de l'Hospital Militar i dels dos centres de salut de Mislata.

- El Sr. Fernández Bielsa prega als regidors del grup popular, aprofitant el punt anterior, que quan parlen de desocupació diguen també que les competències les tenen transferides les comunitats autònomes, i en concret la Valenciana, que amb el Sr. Camps al cap és campió en desocupació.
- El Sr. Benavent Chirvella diu que en la revista "Ciutat de Mislata" d'este mes es fa publica la notícia de finalització de les obres de remodelació del carrer Major, i pregunta, ja que no se cita en la dita publicació, d'on provenen els diners que ha fet possible la realització de l'obra.

El Sr. alcalde respon que en la revista no consta però que és notori, atés que s'ha aprovat en Ple i consta en les actes, així com es va transmetre per televisió, que eixos diners provenen del Fons d'Inversió que va aprovar el Govern d'Espanya.

Prossegueix dient que el grup socialista ha afirmat en la seua publicació que han fet ells el que, realment, ha sigut decidit i realitzat per l'equip de govern d'este Ajuntament.

Finalitza repetint, en contestació a la pregunta realitzada, que eixos diners provenen del que el Govern d'Espanya va tindre a bé repartir entre els huit mil ajuntaments de tot el país perquè decidiren quines obres volien realitzar en els seus municipis.

- La Sra. Martínez Mora diu que el Sr. alcalde ha declarat esta setmana en la publicació MV7 que finança este Ajuntament amb diners de tots, que el Partit Socialista no ha fet ni més ni menys que posar impediments a l'hora de solucionar el clot de la Plaça Músic Ibars i pregunta en què han consistit els impediments.

El Sr. alcalde respon que, en primer lloc, ha fet una afirmació perillosa quan diu que és l'Ajuntament qui finança esta publicació, i pregunta si entén que contractar un espai publicitari és finançar una publicació. Afig que la dita afirmació és totalment falsa perquè podria dir-se que també finança diaris com *El País*, *El Mundo* i qualsevol altra publicació que puga utilitzar este Ajuntament per a publicar una informació, un edicte, etc.

Respecte del que ha manifestat que el grup socialista ha intentat posar impediments, afirma que sí i que ho manté i ho dirà tantes vegades com calga. Afig que açò ho han fet de múltiples formes com presentant esmenes, dient coses falses en mitjans de comunicació i manipulant la societat de Mislata.

- El Sr. Catalá Martínez diu al Sr. alcalde que en la mateixa publicació, MV7, es diu que va aconseguir donar a l'Hospital Militar l'ús de centre d'especialitats i, no obstant això, en el moment de la firma del conveni va assegurar que els veïns de Mislata tindrien un hospital a la seua disposició sense la necessitat de desplaçar-se a Manises. Pregunta si es pot explicar què és el Vázquez Bernabeu, si és un hospital o un centre d'especialitats.

El Sr. alcalde respon que en cap moment va dir això, i que el que es va aconseguir va ser la ubicació en el mateix del centre d'especialitats mèdiques, que amb les negociacions que s'han seguit també es compta amb urgències, i en un futur, tractant-se del conveni el compliment del

qual cal vigilar perquè en un termini no molt llunyà que finalitzarà al maig del 2011, es compte amb llits, hospitalització de curta estada, inclús llarga estada, operacions menors, etc.

- El Sr. Merenciano Benavent diu que en la publicació MV7 que finança este Ajuntament, encara que siga parcialment, s'afirma que el partit socialista posa impediments a la solució del problema del clot de la plaça Músic Ibars, li han preguntat al Sr. alcalde quins són els impediments i no ha contestat.

El Sr. alcalde diu que té dos opcions: enumerar en la present sessió tres o quatre, o fer-ho en la sessió plenària següent, tal com permet el Reglament, i enumerar-li moltes més, per la qual cosa, encara entenent que ja ha respost, li contestarà en el següent Ple.

El Sr. alcalde intervé per a dir que, abans d'alçar la sessió, li agradaria fer referència a un prec que ha fet el Sr. Fernández Bielsa al grup popular per tal que, en les seues intervencions, quan diga una cosa, diga també l'altra.

El Sr. Merenciano interromp esta intervenció manifestant que el Ple, después de precs i preguntes, ja ha acabat i que li agradaria que el Sr. Secretari explique si açò és legal.

El Sr. alcalde manifesta alçar la sessió correspon a l'Alcaldia-Presidència.

El Sr. Merenciano afirma que el sr. Alcalde es bota el reglament com vol i pregunta per a què servix la democràcia i els reglaments.

El Sr. alcalde respon que no està fent cap favor a ningú, i que les seues últimes paraules, que lamenta, en este Ple són que el Sr. Merenciano Benavent és un "impresentable".

A les zero hores, per l'Alcaldia s'alça la sessió, de tot això s'estén la present acta que firma l'alcalde-president, amb mi el secretari que done fe.

L'ALCALDE,

EL SECRETARI,